

rigtige Blik paa disse Forhold; thi han talte hele Tiden, som om disse Penge skulde bruges til Fordel for Enkelte; men deri tror jeg, det ærede Medlem tager fejl. Vaade de 1,500 Rd., som gjennem en Række af Aar have været bevilgede, og de 1,500 Rd., der nu foreslaas bevilgede, have været brugte og skulle væsentlig bruges til Planlægning, til Undersøgelse af Terrainet og til Tilsyn med Arbejderne, hvorved de komme ikke alene Enkelte, men mange Enkelte til Gode. Det er Arbejder af en saa betydelig Udstrækning og af en saadan Bessaffenhed, at enkelte Private ikke kunne overtomme dem, men det maa ske igjennem Interesseselskaber, og det er Selskabets Fortjeneste, at det har skabt disse Interesseselskaber, ligesom det har faaet dem til at gjøre, hvad der er forstandigt og nyttigt for Alle. — Paa Grund af den Afstemning, der fandt Sted ved 2den Behandling, har jeg fundet mig foranlediget til at gjenoptage Forslaget om en Bevilling til Søfartens Fremme. Jeg kan nemlig ikke sjonne rettere, end at Søfarten er en af vore betydeligere Erhvervskilder, og at der derfor bør være en Konto derfor paa Finantsloven, saa meget mere som der kan være Spørgsmaal om at fremme andre Interesser til Søfartens Fremme end dem, hvortil Bevillingen hidtil har været brugt. — Imod Forslaget under Nr. 34 har jeg Intet at indvende. — Angaaende Forslaget under Nr. 35 skal jeg henpise til Bemærkningerne til Forslaget til Tillægsbevillingen, hvor dette Spørgsmaal findes udførlig fremstillet. — Jeg kommer nu til en anden Bemærkning, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) gjorde, idet han nemlig fandt det urigtigt, at store Bevillinger bleve foreslaede ved 3die Behandling. Ganstke i Almindelighed anser jeg heller ikke dette for rigtigt, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at Forslagene om Bevillingerne til Sernbanerne, og navnlig de store, have foreligget Finantsudvalget, inden 2den Behandling foretoges, men det var paa et saadant Stadium, at man ikke troede, det var rigtigt da at behandle dem, hvorimod man anfaa det for rigtigt at udsætte dem til 3die Behandling. Jeg tror derfor, at det ærede Medlems Bemærkninger maa anses

at bortfalde, i alt Fald for mit Bedkommende, thi jeg veed ikke, at jeg har gjort mig skyldig i noget Brud paa det Princip, hvorom han udtalte sig. — Jeg tilstaar, at det forekom mig at være et løierligt Spørgsmaal, den ærede Formand for Finantsudvalget (Eshjerring) gjorde. Jeg staar ved, hvad jeg sagde isfor, og jeg har for mit Bedkommende fremmet alle de Arbejder, der hvilede paa mig med Hensyn til Arbejdets Begyndelse paa de syd- og vestjydske Sernbaner. Der har paa saa betydelige Strækninger, som der overhovedet kunde være Spørgsmaal om, saa vidt mig bekendt, været afholdt Besigtigelsesforetagender; der har været givet Ordre til at foretage dem, de ere blevne approberede, og der er saaledes ikke det Mindste til Hinder for, at Arbejderne kunne begynde snarest mulig, men at de legale Betingelser skulde anses at være tilstede nu paa dette Tidspunkt, kan den ærede Formand for Udvalget ikke for Alvor mene. Derfor det var gaaet saaledes som sædvanlig, at der ikke var reist Spørgsmaal herom, kunde man sikkert nok underhaanden have forsøgt Underhandlinger med de Entreprenører, om hvem der kunde være Tale; men som Sagen nu staar, siger jeg, at jeg for mit Bedkommende forlanger Bevillingen her, for at jeg ikke bagefter skal staa til Rette for at have foretaget Skridt, hvortil jeg ikke havde Berettigelse, og det ærede Medlem maa erindre, at der er et Thing foruden dette. Det skal dog som sagt ikke mangle paa Sver fra min Side for at fremme Arbejderne. (Ordføreren: Selv om Indkomsskatten ikke bevilges?). Det vedkommer ikke mig. Hvad der ligger for, er en Bevilling til Sernbanearbejder, og faar jeg den, har jeg den fornødne Bemyndigelse. (Ordføreren: Det strider imod, hvad Finantsministeren har udtalt!). Det kan umulig stride imod Finantsministerens Ytringer. (Ordføreren: Jeg siger til, hvad Finantsministeren har udtalt i Finantsudvalget!). Sa, om hvad Finantsministeren har udtalt i Finantsudvalget, kan jeg ikke have nogen Mening. — Jeg skal endnu blot til Slutning tillade mig at anbefale det høie Thing Forslaget under Nr. 91, som gaar ud paa et yderligere Laan til